

anden Maade. Den er til Stede, og Søndagshvilen finder ikke Sted for de mange Tusinder, som ere beskæftigede ved Beværtninger, de mange Opartere etc. Jeg vil ikke tale om Jærnbanepersonalet, som det ærede Medlem ikke kunde gaa med til skulde have Indskræntning af Søndagsarbejdet, netop fordi der den Dag fandt Udflugter Sted ogsaa for Arbejderne, og de vare særlig nødvendige for disse, fordi Søndagen var deres eneste Fridag.

Det siges endvidere med Hensyn til Punkt 2, at det vilde være en Gene for Arbejderne med Hensyn til deres Indtægter. Det er den væsentligste Anse, som det ærede Medlem kan gjøre imod dette Punkt. Jeg gad vide, om virkelig de handlende hele Landet over, naar vi fik dem kaldt sammen til et Møde, da ikke vilde indrømme, at den Handel, de havde efter Kl. 7, er af saaringe Betydning, at den paa intet Punkt opvejer den Behagelighed, som vilde følge af at have Frihed netop de to høje Helligaftener, hvor man kan sige, at alle i høj Grad sætte Pris derpaa ikke alene for at kunne samles med Familien i Hjemmet den Dag, men ogsaa for at de, som have Frihed de to paafølgende Helligdage, kunne ad Jærnbanen komme til deres respektive Hjem, hvilket de i modsat Fald ere udelukkede fra. Man maa huse paa, at det ikke alene er de handlende, udelukkende Handelsbetjente og Læringer i Butikkerne, men alle de, som paa en eller anden Maade ere knyttede til Forretningerne, Karle og Bude, der ere afstaaende fra at faa Frihed netop Helligaftenerne, og det forundrer mig meget at høre, at den ærede 7de Landstingsmand for 1ste Kredts (Knudsen) paa det Punkt kunde følge det første ærede Medlem, som talte; thi jeg har baade hørt og læst Udtalelser, som gaa i stil modsat Retning. Naar det ærede Medlem, som særlig repræsenterer Handelsstanden, udtalte sig derom, maa det jo være her i Kjøbenhavn i enkelte større Kredse, at det er Tilfældet; i Provinserne vil det ganske vist blive hilst med Glæde, og ligeledes af det store Flertal af Kjøbenhavns handlende, naar det kom til Afstemning om denne Sag.

Der var dernæst en Udtalelse fra det ærede 1ste Medlem for 8de Kredts (Breinholt), som jeg skal indrømme faldt mig lidt for Brysset. Han vil ikke være med til nogen Forandring ikke alene af Hensyn til, at det var en saa ny Lov, men ogsaa af Hensyn til, at han troede, at der ingen Trang var dertil. Jeg kan ikke disputere med det ærede Medlem om Tro i den Retning; men jeg vil sige, at naar der paa det danske Indu-

strimøde, der dog talte Repræsentanter for alle Landets Haandværkere og industri-drivende, enstemmig blev vedtaget en Resolution i den Retning, og naar der paa Handelsmødet er udtalt lignende Ordser, saa maa man dog tro, at blandt de Mænd, som sølte sig generede, maatte der være en Trang til Stede, som de ønskede afhjulpen. Det forekommer mig nok, idet jeg for øvrigt med Tak slutter mig til den ærede Justitsministers Udtalelse om, at denne Lov, som paa mange Omraader griber stærkt ind i Næringslivet, kunde trænge til en lille Forandring, at det ærede Medlem og andre Herrer kunde stille sig lidt velvilligt over for Næringslivet, naar man paa saadanne Omraader som dette forlanger i og for sig en Udbethedighed til Løttelse paa et eller andet Omraade. Man forlanger blot Lov til at paatage sig en Byrde, til at udvide Næringslivet paa enkelte Dage, hvor man tror, at det kan fremme det økonomiske Forhold i det hele taget; det burde der tages lidt velvilligt paa. De næringsdrivende i Kjøbstæderne trænge ogsaa til lidt Støtte, og dette Forslag vil jo efter det Kendskab, jeg har til det, paa enkelte Punkter yde en Støtte, som jeg tror, at de næringsdrivende ville være glade ved. Derfor vil jeg bede det ærede Medlem og ogsaa andre, som af forskellige Grunde ikke have kunnet gaa med dertil, om at stille sig lidt velvilligt og tage noget Hensyn til, at det er et meget almindeligt Ønske hos dem, som have Jølelse af denne Gene. — Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stille sig velvilligt til det foreliggende Forslag, som jo paa intet Punkt griber generende ind over for andre Samfundsklasser, og som — det er min Overbevisning — overalt blandt de næringsdrivende vil blive hilst med ublandet Glæde.

Breinholt: Over for den ærede Sekretær, som nu satte sig, skal jeg blot tillade mig at gøre den meget korte Bemærkning, at naar jeg talte om Trang og en Trang, som jeg tror ikke er til Stede, talte jeg i denne Forbindelse om en saadan, som jeg mente, at der baade i Lovforslaget og i det hele taget sigtedes til, nemlig den Trang, der skulde være hos Tyendet til at faa en bedre Lejlighed til at komme af med deres Penge, med den Løn, som de lige nys havde faaet udbetalt. Det var den Trang, jeg sigtede til, og som jeg ikke troede var til Stede, og det tror jeg vedblivende ikke, og naar den ærede Sekretær gentagende og stærkt fremhævede, hvad Repræsentanter for Handel, Haandværk og Industri havde udtalt, er jeg